

MURAKÖZ

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztai önségélyző szövetség«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bőcsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilttér: petisora 10 kr.

Önmeggyőződés.

(Vezérozikk a nevelés köréből)

Mi teszi az embert a föld urává, mi vet hatalma alá mindent, mi él és mozog? Egyedül az ész, mely arra tanítja, hogy önmagát meggyőzze, hogy megzabolazza szenvedélyeit és szembeszálljon a sorssal.

Az állat követi benső ösztöneit, ezekhez van kötve és épp ezért nem szabad: az ember is rab marad mindaddig, míg érzéki ösztöneit követi, míg hajlamait szenvedélyei uralják. Bizonytalan és változó minden kötelek, melyet foglal, ha fenkölt törekvés nem lelkesíti, ha komoly jóakarat erőt nem ad neki, hogy létesítse azt, mit helyesnek ismert.

A komoly akarat mindenható, ez keblünk Istene! Ha tetté válik, szabadságra és győzelemre vezet.

Az önzérletet szabad ember osztályrésze. Minél korábban műveljük az önmeggyőződést, annál biztosabban fog sikerülni, hogy tulsulyt nyerünk hajlamainkon, mert nem mentség az, hogy e hajlamok tulságosan vannak meg bennünk, hanem meglevő erőnköt kell használni tanulnunk, hogy azokat meggyőzhessük. Ellenállás mellett növekedik az erő. Ha kezdetben leigazhatjuk a bennünk nyilvánuló ingereket és csábokat, később hatalmasabb elleneket is meggyőzhetünk.

Az élet folytonos küzdelem; naponkinti önmeggyőződést igényel, mert a kísértések mindenfelől környeznek, az ellenség minden oldalon lesben áll. A nevelés feladata, hogy ezek ellen fegyvert adjon kezünkbe.

Az edzés mutatja, hogy mennyit tehet az anya, hogy a gyermek kebléből eltüntesse a kísértést és ellehállásra szilárdítsa az akaraterőt. Azonban edzés aiat nem a kényszert ítem, melyet a gyermekre erőszakolunk, hogy éhséget vagy szomjúságot, fagyot, vagy forróságot, fájdalmat, fáradtságot eltűrjön, csupán azért, mert a szükség, a körülmények úgy követelik, hanem hogy e kényszertől függetlenül, ne érezze a hiányt, nélkülözze az élvezet. elviselhesse a fáradságot, a nélkül, hogy lelki békéje vagy jóléte meghiaborodjék, ezt nevezem én edzésnek.

A zavartalan boldogság csupán ott lakozik, hol nélkülözéssel élvezünk. Már magában a lemondásban rejlik valamely szokás vagy öröm abban hagyása. Már pedig ha a gyermeket természetszerűen egyszerűségre szoktatjuk ruházatban, ételben és élvezetben, az sokkal kevesebb szükségletet fog megismerni, mint az elkényeztetett gyermek és ennél fogva kevesebbet nélkülöz. Nagyon természetes, hogy éheznie és fáznia nem szabad, de ha a tisztán emberi szükségleteknek megfelelünk, az ezentúl eső mind élvezet. Mennyire függ az elkényezte-

telt gyermek szükségleteitől! Szeszélyes, rozskedvű, ha, mint rendesen, nem kap cukrot vagy kalácsot, ha legott nem oltathja szomját, ha valamely alkalmatlanságot kell tűrnie; melegben alkalmatlan neki a felöltő, hidegben a könnyű ruha. Szóval: sok a szükséglete és ha ezeknek eleget nem tehet, a kényelmetlenség, nélkülözés érzete támad benne. De nemcsak ez, hanem sok más öröm ismeretlen előtte, melyeket az edzettek élveznek. Mert nem tūri a hideget vagy félnie kell a szélről, nem mehet szabadba és nem élvezheti a téli örömeiket; mert nem bir ellentállni a forróságnak, nem tūri a fáradságot, nem vehet részt nagyobb sétákban és kirándulásokban, szabadsága nagyon korlátolt; a sors külsőségeitől és szeszélyeitől függ s terhére esik önmagának és másoknak.

Már pedig a gyermekek nem csupán azt tanulják meg könnyen, hogy sokat elviseljenek, hanem még a fájdalmat is anynyira meggyőzik, hogy kevésbé érzik. Ezt legjobban észreveszszük abból, hogy mihelyt a gyermek elesik, úgy, hogy fájdalmat érez, legott ordítani kezd, mihelyt szájuk és minél jobban sajnáljuk, annál tartósabban és hangosabban sir. Az elkényeztetett gyermek környezetének zsarnokává válhatik, mig ellenben az edzett gyakran oly hősiességet és szilárdságot tanusit, melyről sok felnőtt példát vehetne. A görög és római történelem a hősiesség és lelki szilárdság számtalan példáját szolgáltatja és ha ennek

A „Muraköz“ tárczája

A légrádi sajkások czéhlevele.

1717-ből.

Mi hatodik Károly, Isten kegyelméből sat. tudtára adjuk ezennel mindazoknak, kiket illet, hogy böles és tisztés hibeink Hedrehelyi János főmester, Morher György, Rinszovics István, Szamorezy György, Ory János, Baráth István és Gárdonyi Márton részéről és személyükben, Zalavármegye Légrád kiváltságos városának létezől, lakó, tartozkódó és időző csajkás mesterek részéről benyujtattuk és magyar nyelven irt bizonyos szabályok, melyek a czéh társulathban a mesterek és csajkások közt pontosan megtartandó jó rend czéljából állítottak össze és Zalavármegye által alázattal ajánlottak, mint alább következik. — Felsőgünk elé járultak tehát a légrádi csajkások azon alázatos kérelemmel, hogy azon szabályokat és mindazt, a mi azokban foglaltatik helyben hagyjuk, szivesen fogadjuk és megerősítsük; leiratunkba befoglalni, kitüntetni, helyben hagyni, megerősíteni és az említett mesterek, csajkások, valamint ivadékaikra és utódaikra nézve érvényesekül nyilvánítani méltóztatunk.

A szabályok sorrendje a következő:

(Az eredeti nyomán szórul, szóra. Szerk.)

Első Articulus. Minden esztendőben őrj

esztendő napjában mind más bötsületes Czéhbelj mester Uraink cselekszenek, mindnyájan a Sajakások is tartoznak összegyűlni és magok között Czéh mestert és Szolgáló mestereket választani.

Második Articulus. Akik Czéh Mesterekké választatnak, azok tartozzanak a hűtött letelenj mind az eő Felsőge Privilegiumának, mind penigh az Articulusoknak megtartásukra és a Czéhnek igazgatására nézve.

Harmadik Articulus. Valakik ennek utánna a Czéhnek akarnak magukat adnj, azokis elsőben mind e Privilegiumnak, mind az Articulusoknak megtartására a hűtött letenjj és a Czéhnek vak engedelmességre megesküdőj és a Czéh Ladájában tizenkét forintot fizetni tartozzanak.

Negyedik Articulus. Mivel a Vassárnapot az Isten maga Tiszteletére rendelte, azért azon a napon, ugy a Sátoros Ünnepeken is a Sajakásoknak ne legyen szabad a vizen le viendő hajókkal megindulni, sőt a közönséges ünnepeken is Istenj szolgáltnak megh halgatása után tsak: a kik ebben különbet tselekszik, az olyan Sajakas egy Foréntban büntetessék meg. Kivévén az eő Felsőghe szorgos szolgáltaityának okát.

Ötödik Articulus. A Czéhnek Gyűlése mindenkor Szombaton legyen, mellyet a Czéhmester a Czéhnek mindenkor leghalább negyednappal előbb a Szolgáló Mester által a Czéh Tablánnak kj küldésével híre tartozik adnj. A Czéh Tabláján penigh egy felől Noe Patriarcha Bärkája legyen írva; más felől penigh Szt.-Miklós Püspök a Ilajóssok Patronussa, kynek napját is tartoznak megh ütenyi, és ugyan a Szt.-Miklós Kápolnájánál

az Szövetkekekkel az Öregh Mesterek mindannyiszor a Szent-Missénél szolgálj és udvarolnj tartoznak: a mint hogy a Légradj Plébánus ur Káplányának és Meserének edgyütt Szt.-Miklós napján bötsületes ebédőt tartoznak adnyi; nem különben minden Kántorok tájban tartozik a Czéh Szt.Miklós Kápolnájában kétt Szövetkekekkel a világból kj mult czéhbelj Sajakas Mesterek és hozzá tartozandók Lelekjért Missét szolgáltatni.

Hatodik Articulus. A kik az Czéhben Tábla által hivatnak és el nem mennek, s bizonyos okát adni nem tudják, tartozzanak huszonöt pénzt letennyi. Nem különben az kik a Czéh Ladájának lönyitása után mennek is, és okát késsön való menetelöknek adnyi nem tudják, azok tizenkét pénzt tartozzanak le tennyi.

Hetedik Articulus. Kiki a Sajakások közül Czéh Mestereknek és Szolgáló Mestereknek illendő böcsületes adgyon, a kik penigh egy másnak illendő böcsületes megh nem adnak, hanem szidalmakkal, vörönyi patvarkodással és veszedéssel egy mást kisebbiten, tehát az olyan négy foréntra maradván, a Czéh megvehesse rajta; hasonlóképpen a Czéh Gyűlése kivüljt, vagy a Vizen vagy megh halással, a ki edgyik a másikat a föllebb meghirt mód szerint megh kisebbiten, tehát a Czéh huszon ött pénzt vehessen rajta.

Nyolczadik Articulus. A kik az eő Felsőghe Privilegiuma kötelesek a Czéhhez, Czéhmester és Szolgáló Mester tartozzanak szorgalmassan vigyázzni, hogy a Sajakas Mesterek és a Legények is renddel mennyenek Sajaká, és nemhogy val-

okát kérdezzük, úgy a felelet az: az edzésen alapuló nevelés.

Mérséklet, tartózkodás, önmegtágadás gyakorlatot igényel. Ki ideje korán meg nem tanulja, hogy szilárdul tölje az élet apró bajait, az nem fogja megtanulni azt se, hogy az élet nehézségein győzedelmeskedjék. Romlott gyermekeket sokkal inkább a nevelés szolgáltató, mint a rosra való hajlam, mert természeténél fogva egy ember se oly rossz, hogy jót ne lehessen belőle nevelni. Míg a gyermek nem gondolkodik, nem különböztet és nem vizsgál, ártatlannak nevezik, még pedig helyesen, mert a bűn csakis a vétek megismerésével ébred. Most már attól függ, hogy úgy neveljük, hogy meglevő hajlamait és ösztöneit nem csupán a maga, hanem embertársainak javára tanulja rendezni. Ha ezt elmulasztjuk, azt később alig lehet már jóvá tenni. A gyöngék szenvedélyes és ezek gyakran korlátlan uralommá növekednek.

Az önmegtágadáshoz mindig bizonyos jellemzőségekre van szükség és ezt csakis az sajátíthatja el, ki megtanulta, hogy meghatározott elvek szerint cselekedjék. Ki nincsen tisztában önmagával és e szerint nem bízik önmagában, az nem állhat helyt az élet harcában. Először bensőnkben kell meggyőznünk az ellenséget és nemes öntudatra emelkednünk, midőn mások gyöngéi és hibái ellen küzdhetünk.

Ki komolyan és szigorúan tagadja meg önmagát, az nem félhet a világ ítéletétől, nyugodtan és biztosan halad útján és szilárdul áll szembe a szerencsétlenséggel. Veszélyben és szükségben csakis az vesztí el esztét, ki nem bír önmagán uralkodni; zsörtölődik a sorssal és rabszolgájává lesz.

A leghevesebb csatákat távol a világ zajától, a szív benső rejtekében küzdjük, Lemondani arról, mit megszerettünk, türelmesnek lenni az inséghen, a megpróbáltatást leküzdési e mellett vidám arcot mutatni, ehhez lélek nagyság szükséges és csakis az erős szív állhatja meg veszteség nélkül a próbát, mely megtanulta, hogy önmagán győzedelmeskedjék.

Igaz, hogy minden napnak megvannak bajai, melyeket szívesen elkerülnénk, de ki

bátran áll az akadály elé és épp oly szilárdul bírja eltűnni az elkerülhetlent, annak kevesebbet kell küzdenie, mint ki folyvást hátrálni igyekszik és épp ezzel kerül kelepcebe.

Ki a jövőre halogat és a múlttól kölcsönzi azt, mit a jelen igényel, az lételemének adósává lesz. Azért tehát ne kerüljük a kísértést, hanem álljunk eléje szilárd hittel; ne hívjuk ki, de bírujk meggyőzni; élvezzük örömmel, mit Isten adott, de nékülkülözzünk, mondjunk le készséggel, hol azt az erény és kötelesség követeli; ha benső békével bátran szállunk sikra, biztosan leküzdjük a szerencsétlenséget és csakis az ily ember lehet boldog.

H...g.

Adakozzunk a beliczai szerencsétleneknek!

Azon óriási tűzvész, mely Beliczán e hó 9-én oly sokakat juttatott koldusbotra, a könyörületes emberi szíveket minden vonalon rezgésbe hozta. Egyesek és testületek sietnek a könyörületes munkáját végezni a hajléktalanok és éhezők iránt. Már is, felhívás nélkül, sokan siettek embertársaiknak az első segélyt nyújtani. A felebaráti örök szeretet nevében köszönet nekik!

Az adományok akár pénzben, akár terményben a gyűjtőkhöz vagy e lapok szerkesztőségéhez küldendők.

A gyűjtőknek és adakozóknak lapunk hasábjait ezennel rendelkezésükre bocsátjuk.

Adjatok, mert adhattok!!

A szerencsétlenséget követő reggelen:

1.) Murai Róbert beliczai birtokos és családja sietett az első segélyt nyújtani. Gabonát osztott ki a szerencsétlenek között. Házánál naponként 50-90 elégett eszik. Ivet bocsátott ki, mely máris szép összeget juttatott a tűzvész által sújtottaknak.

2.) Rosenberg Lajos sütő nagy mennyiségű kenyert küldött ki az éhezők beliczaiaknak.

mellyik többször s a mássik kevesebbszer menne, hanem egyaránt való igazság azon hűt alatt, mellyel a Czehék átallesnek, a Czeh Mester és Szolgáló Mesterek által megtartassék.

Kilencedik Articulus. Minthogy pedig a Grézi Hájós Mesterek Regednél alább, ismét Regedei Hájós vagy Sajkás Mesterek Légrádnál alább soha az előtt sem jártak, miertis hogy azon régi Szokást Kegyelmes Urunk e Fölséghe Kegyelmesen meherössite, alázatosan Instálunk, tudnyi illik, hogy említett Stájer országhéj Hájós Mestereknek tovább Légrádnál, Légrádiának penig akik ezen a Czében beadgyák magokat, Eszékhig szabad légyen mind Talpakat, mind Sajkákat levinyi. Nemkülömben minden ezen N. Vármegeyi Földes Uraknak is, midőn magok Sajkát vagy Szálait lektüldik, szabad legyen a magok Jobbágyok által lektüldeni és expediálni, hogy a Közönséget e Fölséghe Hazánkban levő emtributiójának megfizetésére és elviselésére annál alkalmatossabbak lehessünk. Mj s viszont a Sajkások fizetését föllebbre táxálnunk ne merészeljük, mint eddigh volt, huszonnégy forint birsággh megvétele alatt.

Tizedik Articulus. Ha a Czéhbél Sajkásoknak Házánál Halottjuk essik, tartozzanak a Szolgáló Mesterek a Czéhbelleket a Temetőre be szöllétanyi és a Czéhbellek is vagy magok vagy Felsőgük tartozik Huszonné Pénz büntetés alatt elkissérni.

Tizenegyedik Articulus. Urnapján, és más városunkban szokott Processiókban minden Mesterember és Legény tartozik annak rendj szerint

ahétatossan eljárni, a ki azt elmulasztaná, öttven Pénzen maradjon és a Czéhet azonnal desumált hassa rajta; a minthogy üdével a Czéh Zasztót is tartozzék szereznj.

Tizenkettődik Articulus. Ezen Artikulussokat penig mind mj erősebben meg tartanj tartozunk mind a mj utánnunk valóinknak meg tartanyi, örökösse köteleatessenek.

Tizenharmadik Articulus. A kik penig ezen Czében akarják magokat incorporáltanj, tartozzanak a Czéh Ládájában tizenkett forintot fizetnj a Sajkás Mestereknek özvegyének. Stolja Legényét is szokás és rend szerint tartozzanak a Czéh mesterek és Szolgáló Mesterek a Sajkának levitelére ebocsátanyi és vinnj.

Mi tehát a légrádi sajkasok alázatos kérelmét királyi kegyelmünkkel meghallgatjuk s a fent irt szabályokat elfogadjuk és ezen megerősítő levelünkben, amint belefoglaltatuk, ugy megerősítjük s a fent említett mesterekre, sajkasokra és azok ivadékaikra nézve mindenkorra érvényesekül nyilváníttjuk minden más jog sérelme nélkül.

Pecsétünkkel, mellyel Magyarországon élünk, megerősítjük. Laxenburgi várunk kancelláriájában, 1717. június 11. Római uralkodásunk VI-ik Spanyol országi uralkodásunk XIV-ik, Magyarországi uralkodásunk VII-ik évében.

Carolus.

3.) A Csáktornyai Takarékpénztár 100 frtot fizetett ki segélykép az elégetteknek.

4.) A járás főszolgabirája járásában, Csáktornya városbirája községében indított meg gyűjtést.

5.) Ugy halljuk, hogy a beliczai vadászárság mind azokhoz felhívást bocsát ki, akik a beliczai vadászaton részt vettek. Életre való eszme!

6.) Amint mondják, a helybeli vaske-reskedők kapákat, kaszákat bocsátanak az elégettek rendelkezésére, hogy mindennapi kenyerüket megkereshessék. Nemes cselekedet!

7.) Murai Róbert földbirtokos a következő feliratu gyűjtő-ivet bocsájtott közre:

Emberbarátok!

Belicza községben e hó 9-én tűz dühöngött; 43 lakház, ennél több mellék épület a kegyetlen elem áldozatává lett. 60 család azaz 250 embernél több nem tudja este fejét hajlék alá tenni, nem tudja, lesz-e más napra betevő falatja. Az ily nyomoron segíteni nem lehet, de enyhíteni igen, és a mélyen sújtott emberekben új életet költetni. Adakozzunk! ki-ki ereje szerint. A »Muraköz« oly szives lesz, ép ugy a nyilvános nyugtát, mint annak idején a pénznek mire fordítását közölni.

Adakoztak: Murai Róbert gabnában 150, Murai Angela 20, Murai Aurel 5, Murai Robi 5 frtot.

Ugyanők a szeptember havi vaj és tej bevétel.

Ugyanők a játék persely bevételét 12 frt 69 kr. Mandl Clara 20, Krishaber Isabella 10, Hirschmann A. 20. Wollák Rezső 5, Wollák Paula 2, Neumann Miksa 5 Benedikt A. 5, Csaka'hurner Hermann 2, Graner testvérek 2, Mayer S. 5, Hochsinger Sándor 2, Hirschmann R. 5, Sárosi László 1, Tódor József 3, Neumann V. 3, Nuszy M. 2, Neumann József 2, Neumann S. 1. Bernyák F. 5, Strahia testvérek 2, Pethó Jenő 1, Mayer testvérek 2, Mózes B. 1, Neumann 3. Dr. Krasovecz J. és neje 10, Kohn Hermann 5, Wettendorfer D. 3, Sonnenberg 1 frt, Krishaber Cornel és Clara takarékpénztárúkból 50-50 krt. — Összesen 321 frt 69 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Hó 6-án** volt az ujonnan épült díszes tüzoltó mászóháznak ünnepélyes átadása. M o r a n d i n i Bálint az önk. tüzoltó-egylet alelnöke és a rendfentartó-ostály parancsnoka ki a jelzett mászó-házat saját költségén építet fel, szivből jövő szavakat intezett a működőtárogokhoz, hangsúlyozta ezen épület fontosságát s elsorolá mind azokat, kik ennek ingyenes felépítéséhez adományaikkal hozzájárultak és pedig: Bernyák Károly, Cvetkovics Antal, Rozenberg Rezső vaskereskedők, kik a vasat ingyen adták, Debics lakatos a vasrácszatot, Morandini Román a faredőket, Kipke István bádogos a bádogos munkát; a kész mászó-házat Csáktornya városának, illetőleg városbirájának ünnepélyesen átadja. — Prusacz Alajos városbiró átvette a mászó-ház kulcsát a város nevében, köszönetet mond első sorban Morandini Bálint alelnöknek, ki a terv elkészítésétől kezdve annak teljes felépítéséig a munkára felügyelt, az építési anyagot s az összes munka-erőt ingyen adá; köszönetet mindazoknak, kik szives adományaikkal ennek létesítéséhez hozzájárultak s midőn a város nevében ezen épületet átveszi, hivatalosan átadja további hasz-

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičeće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznanne pošiljaju.

MEDJIMURJE

Prodajna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Poljedini broji koštaju 10 kr.

Obznanne se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Prva pomoć

kada gdo nastrada.

II. Kad se gdo opečte.

(Dalje).

Vu vnoгих naših mēstah kuhaju i grejeju se okolo nizkoga odprtoga ognja, (komena), na kojem skorom ves den gori. Deca ostanu prez pazke doma, pak kuliko put se pripeti, da gdēkoje vu ogenj opadne. Isto se tak gustokrat dogadja, da beteniki od padavice (omeglovice, velike nevolje) padnu vu odprt nizak ogenj, ter ali zevsema izgore — ili se malo — težko raniju.

Vu drugih krajih topiju opet gospodarice mast, salo, loj ili vojsk; kuhaju sopun ili pekmez, luže (pariju) rubje, a ljudi žgeju vugljenje, preskakuju ogenj iz prevzetnosti itd. ter vu vsih tih prilikah biva vsake fele neareće.

Zvun toga pripećaju se nesreće po vara ih, ako čevi od plina (gaza) puknu ili su pipe na čevih ostale odprte, ter se onda plin razprsne i vužge, kaj je na bližu ili ako nepazljivo barataju petrolejom.

Čini se, da su ženske vu tom pogledu nepazljivēše, nego mužki. Kak gustokrat se vužgeju ženskam oprave s toga, kaj nepazljivo barataju svēćami i lampicama za špiritus, sa benzinom i petrolejom.

Nezdavnja dogodila se je vu Beču ova nesreća:

Mlada ljepa tovarušica bogatoga nekogega apotekara hotela je, da svojemu tovarušu, koji je na zajtek nekaj malo zakesnil, prehladjenu kavu malo pregrije na špiritu u. Spiritus je izgorel, a kava n je bila još dosta topla, ter je ona štela, da iz flaše spiritusa nadolije, a nevoljna nije opazila, da još gori mali plamen vu posudi.

Vu taj čas vužgal se je ves špiritus vu flaši; flaša se je razpučila, vužgala se je gospi oprava i dok je njoj došla pomoć, bila je sirota nevoljna tak opečena, da je još isti dan vumrla.

Kuliko se nesrećah dogadja tim, kaj nerazboriti roditelji dopuščaju, da im se dčica igraju šibicami, pak kuliko put se dogadja, da nemarne matere i služkinje ostave postude pune vreloga mljeka ili juhe ili vode, da ih mala dčeca moreju prehititi i polejati se po licu i vratu, do prsah i rukah

Vnogo bi manje bilo ovakvih nesre

ćah, da bi ljudi pazliveši bili s ovakvimi stvarmi, i kad bi taki opomenuli onoga, koga bi videli, da lahkoumno barata s njimi.

Ali vnogi su tiho, ne prigovarjaju ničemu, već idu svojim putem, izpričavajući sami sebi rećmi: Kaj se to meni tiče? Naj se vsaki za sebe brini.

Nigdo nebi smel dopustiti vu svojoj liži, da se kanta za petroleum odpira po zahodu sunca i blizu svēće ili kakvoga ognja, ili da dekle (službenice) v jutro podvužiju ognja na komenu petrolejom ili da se na večer pri svē i benzinom vade fleki iz oprave.

Vsaki bi moral paziti, da mu dčeca ne dođu do šibicah ili posude, vu kojoj je vrela tekucina

Lehke oprave plesaćicah, teatricalah ili zastori (forhang) potrebno bi bilo da se tak pripravljaju, da nemogu izgoreti. To se jako lahko i fal napraviti more, a farbe se vu opravah ni malo ne kvare, ako se namoče vu raztopinu od sumporokise-log amonijaka (schwetelsaures Ammoniak), pak se onda osuše i ispeglaaju.

Ako takve oprave zgrabi plamen, one neću buknuti, nego se zežgeju (zgoriju) na vuglj n, kak god gori guba.

Z A B A V A.

Zestanek.

(Magjarski napisał Kistaludy).

VIII.

(Dalje).

Vidi oca, slēp je — slēp! oće pred njega — ne, održal je pobēdu nad sobom; poklekne opet na svoj spomenik i reće: Čekal budem! Objacił ga Bog vu tom hipu, da bude mogel do kraja srećno poslušati sinovo izlēvanje srdca! Naj se pomoli po volji, budem ga čekal!

Došli su i pri vratih namah pokleknu li su poleg avete vode, da se pomoliju Bogu. Pomolivši se, reće Tivadar: „Vodi me čerka k spomeniku.“

Oj ljubljeni, oj mili moj, nepozabljeni moj sin, ti si već odputoval — a ja — Vu tej hip nēje mogel već Mor podnesti množinu čućenjah; hitiv se starcu pred noge: Živim otec — živim — oprost mi — radost i bol utišile su mu rē, dalje nēje mogel, nego se je hitil starcu okoli crata, da ga izkušuje i obsiplje s poljub vi svoje ljubavi. To je bil hip, vu kojem

nije niti otec kaj za se znal, niti je sin videl, kaj se okoli njega sbiva.

Obedva nēsu znali, niti vidli, kak su se Mōrove reći prijele srdca njenoga i kak se je dole zručila i zvan sebe postala.

Potlje podužega mućanja prvi pregovori slēpi starac: „Ti mi anda živiš, sin moj! . . . živiš — ili si samo strasiło zdavnja minulih blaženih vremenah?“

Mōr mu nēje mogel nikaj još odgovoriti; otec opet zamu i, kak da je zaspal samo je obnimal i dragal ljubljena ali nevidjena si sina.

Do avši napokon k sebi reće: Gdē si mi kćeri moja? Tebi hvalim za ovu vuru blaženosti. Tvoja me je ljubav plamteća vu srcu tvojim, oslobodila od zdvojnosti — hodi, hodi bliže, da te objinem, da te kušnem vu ovom svećanom hipu. Rekel je i počel napipavati, stoprv vezda se genul Mōr, ogledne se — videl je dēvojku na podu, prigne se k njoj, podigne ju, koprena joj se vu tom odvine, on ju je prepoznal i zavisnu!

Dragica! veliki Bože! i pritisne Dragicu s trepetćimi rukami na svoje silno nedimajuće prsi.

Ođ jakoga glasa, kak mu je srce tuklo i od vrēnja krvi, flatno se preočuti dēvojka, med ljubeznimi rukami, i tak se objaća, da je vdilj opala v novu rajsku nasladnost.

Dobra d vojka nastupila po smrti maternjoj vu službu pri Tivadaru, nego pod tuđim imenom; — stupila najveć zbog toga, da s mil m prigledavanjem spokojava i tak lahkoti slēpoga oca, miloga svojega Mōra, da se njegve ljubavi s tim dostojneća vćini.

Neznajući, gde je tej angel čuvar, mislił je Tivadar, odkak je vre jedno vrē me služila i vu svem mu po volji išla, mislił je, rekel sam, da mu je iz raja poslana za utešenje.

S vremenom ju je zevsem pokćeril, baratajuć snjom, kak da mu je rođjena i vu tom je nahadjal olakšicu za svoje pogruženo srdce.

Kak miliša, kak zamamljiveša postala Mōru Dragica, gda je ovo videl i razmel, s kakvom velikodušnostjum mogel je ljubav plameniti i gojiti

Koliko nēje dobil Mōr po dēvojki, koja potlje tolikih preponov i pogibeljih ostala prvot čiti verna?! . . . Od toga nećemo razsudjuvati, gdo je kada ljubil,

Nego kak morete pomoći, kada se vužgeju, rečimo, oprave koje žene? — Kaj onda biva? Plamen zavije nesretnicu, zežge joj raznena i ruke, vrat i lice; lasi i kapa na glavi buknu vu plamen!

Najbolje bi bilo, da se takva nesretnica odmah hiti na tle, pak da se po njem valja (kota) i da tak vgasi plamen pritisikom.

Ali navadno nije toliko pri sebi, da bi to učinila, nego javuču i vičuć beži po pomoć, a propuh (cugluft) onda još bolje podvužiže plamen, i nesretnica drče kak ognjeni stup.

Kaj je treba činiti vu takvom pripećenju?

Najte bežati po vodu, ar tim samo gubite vremena, nego zgrabite koji god poplon, gunj, ili slečite brže bolje svoj kaput, pak žnjim omotajte nesretnicu, položite ju doli i tak dugo ju koturajte, dok se plamen nevgasne.

Vežda istom donesite vode, i to vno-go vode, polijte i namočite je ljudski od glave do pete, ar vrēle izgorele oprave još i duže gore i pečeju meso.

Opržine (opekline) dele se na tri raznovrstne graduše. Gđa se čovēk opeče polehko, pak samo koža počrteni i jako boli zato, kajti su doteknjeni najzadnji okrajci živcov vu koži, to je anda prvi graduš.

Gđa poskoče po koži mehuri, napunjeni zučkastom vodom ili gnojem, to je drugi graduš. Ovi se mehurići načine na

tomu netreba, ar zna iz skušanja, — a oni drugi nebi nas hoteli razumiti.

Tiho su se stali, jedan napram drugomu, te se je činilo, kak da nebo oče s plaštrom svoje noći prikriti jih, onak blažene gore zdignutimi rukami stal je poleg njih slepec Tivadar, čuteći se za svoje sleposti, da za celoga življenja svojega p viput srećen v najvekšem, kaj se samo more pomisliti, smislu

Malo je opet potrajalo vremena, pak glej, zanešena je premenjba vu Tivadarovim zamku. On poštovani frater, Mórov učitelj blagoslovi vu istoj kapelici savez dvējub ljubovnikov, koga niti gizdost niti osornost, nit sramota, niti vreme nēsu znali, nēsu mogli razvezati, nit presēci.

Prešlo je opet nekoliko veselih lētah. Hotela je sreća, Bog preпусти, da je po onoj okolici pušoval nekakov glasoviti vračitelj i ponudil se je, ako kaj potrebuje. Vu dvoru dobro primljen obeća poku avati, nebi li starcu vu sreći svoje deće se nahodećemu povrnu vidjenje.

Bog je vzel i Bog je dal, da je opet pregledal. Prvi pogled padne mu na prelepoga vnuka, koji se pitomu otcu i materi smējal. Aj uznešene radosti, gđa gđa je s bistrimi očimi prviput zagledal. Suzami genut od radosti zahvalil dragomu Bogu na tolikoj milosti

Još mnogo ljet potlje toga zivil je Tivadar srećen i presrećen vu krugu svoje deće i na oslabljenih kolenih nihal je vnuka, pazići, da budu odgojeni na diku mile domovine.

(Konec).

hitrom, a gde je koža debela, istom za 8 do 10 vur.

Koža pri tom jako boli. Ako su se mehurići napunili krvjum, razgnjoli se budu i trebali dugo, dok začēle.

Najviše nagrdi čovēčansko telo jak ogenj, kada dugo traje. Tu onda izpeče i vu zgorētinu preobrne i pokožicu i kožu, pak za njimi podkožnu tkaninu i vae mehke dele do kosti, a gđēkada i samu kost.

Doli, koji je tak ozledjen ognjem, preobrne se vu nekakvu gadnu, crnu, žutu ili sivu potvrdu i smrdljivu masu, okolo koje se na daleko širi črlenilo i otok.

Boli su takve strahovite, a pogibalj za život tim vekša, čim je širsi prestor, kojega je sgrabila opekline. To je najvećši tretji graduš.

Drugiput dalje.

KAJ JE NOVOGA?

Osobje jednoga broda.

Da poštuvaui naši čitatelji, koji malo ili pak nigdar po morju neputuju, budu barem pojavu o strojku morskoga broda imali, tu jim opišem osobje broda amerikanškoga imenom: Citi of Newyork. — Na tom brodu je jedan kapitan, 7 oficirov, doktor, kassir, kormanjuš i njegvi dva pomoćniki, 36 mornarov, jedan inžinir (mendjelir), jedan čimerman, 27 inžinirskih pomoćnikov, 5 poslanikov pri električnom razsvetljenju, tri mašinsti, 85 kurileov (koji kuriju), 65 težakov pri kašenitnom vugljenju (laporu), jedan koj kot la krpa, više i pincemešter i 146 njegovih pomoćnikov. Od ovih 36 pazi na stole, 16 njih čisti sobe spalavnice (hiže gde se spi) pet ženah pak dvorci na brodu nalažeće se ženske putaike. Osobje toga broda anda broji 441 ljudih

Stara familija.

Vu občini Razimanic vumrla je žena, koja je živila 123 ljeta. Muž njeni bivši gruntaš, vumrl je vu 118 ljetu dobe svoje. Gospu Barak, tak se piše, oplakuje 102 ljeta stari sin, 96 ljet stara kći i 94 ljeta stara sneha. Stara gospa bila je celo življenje jaka i zdrava peršona, isto tak vele i za njenu deću. — Bormeš to je poštuvanja vrēdna familija.

Dober vujček.

Sestrić N. piše vu kratko svojemu bogatomu vujcu, koj mu je do vežta peneze pošiljal, ali najeden krat pošiljati prestal: Dragi vujček, ako mi nep šješ 5000 forintov, ja se moram streliti, ar jeden dug pošćenja nemrem neplaćen ostaviti. Vujec poznajē rastepeljivca i nehotēci mu peneze poslati, odgovori mu: Peneze ti dragi moj sestrić više nemrem poslati, vse, kaj bi ti i još včiniti mogel, bilo bi to, da ti k tvojoj plemenitoj nameri moj revolver posudim. Nu niti ovoga ti posuditi nemrem, ar se bojim, ne da se budeš strelil, nego da mi još i ljepi moj revolver prodaš i zalumpa. — Bormeš je gospon vujček s tim listom dobro vputil i pravu žlu pogodil!

Vladarski sastanek.

Tretjega sepa zastali su se Nji-

hova Veličanstva kralj Ferenc Jožef i cesar Vilim vu mestu Horn vu Moravskoj, gde su prisustvovali manevrom. Vu sprevedjanju bili su taki saski kralj Albert, saski herceg Juraj, na dalje Karolj Lajoš, Este i Ferencz Ferdinand hercegi, zvun generalov bili su takaj nazočni i ministri prajzki i nešteri od naših ministrov.

Željeznica na kolnom putu.

Već su od zdavnja premišljavali mašinsti, kak bi mogli zmisлити mašinu, koja bi prez doli položenih šnjah po orsačkom putu ljudstvo i robu voziti mogla. Kak se čuje, da su vu Švedskoj takovu mašinu već i napravili. Mašina se je podpuno izkazala za dobru i hasnovitu i vežda budu je po celom orsagu vpelali. — No ako je to istina, onda za nekoliko ljet nebude treba konjov, volov, niti nikakve vozne marhe.

Preseli su mu orehi.

Vu jednom selu budući cigan, pohotelo se mu je orehe jesti i on se je po noći na oreh spravil. Kad je već bil gori i počel orehe iskati, spazil je ober sebe takaj nekoga, — gleda, gleda i zgledal je na svoju nesreću i strah medveža. Cigan se je prestrašil i hitro si je legel na jednu kitu (svrž). Medved, koj je takaj orehe obiral, najde jednoga oreha, s jednom tacom ga je prijel, a s drugom ga hotel vudriti. Videći to cigan, misil si je, da medved hoće njemu dati oreha i rekel je hitro medvedu: Zahvalim ljepo gospon medvede! vežda ravno nejmam apetita i rečem jesti. Na to se je medved prestrašil i opal je doli, a ciganu, koj je do dneva na svrži ležal, preseli su orehi i zaklel se, da već nigdar nebude isli po noći orehe vkrašt.

Broj norih.

Statistička izvestja o norih ljudih vu Europi, daju jako zanimiva, ali takaj žalostna data o tih nesrećnikov. Po tom ima norih ljudih: Vu Englezkoj stoletet jezer, vu Francuzkoj sto jezer, vu Nemačkoj sto petdeset jezer, pri nas vu Magyarškoj ima ih samo 12 jezer 809. Po tom se vidi, da razmerno vu našoj domovini vno-go menje ljudih pamet zgubi, kak vu drugih europejskih orsagih, a to je i za sigurno znamenje povoljnješega dobrostanja.

Fina vkančelica.

Vu Kölnu došla je nezdavnja jedna jako ljepo oblečena gospa v jeden štacun, da pokupi vsake fele bēlo rubje, drage špiče itd. S njom je bila takaj dojka noseća na rukah malo detece, koje se je podjedno plakalo. Kada je već stanovitu vnozinu robu spakovati dala, rekla je štacunaru, najjoj na deće malo popazi, dok ona s dojkom rubje odnese, nejde daleko i taki bude ovdī s penezi. Štacunar privoljil je s velikom pripravnostjum, a ta gospa otišla je s dojkom i odnesla je robu od velike vrēdnosti. Deće položila je na stanovitu mesto a štacunar misleći, da je deće zaspalo, od zužiteljnosti odkrije glavicu deteta, da ga vidi, ali kad tam dojde, malo da se nije značil od začuđenja. Predi plačući detece nije bilo pravo deće, nego vu fabriki napravljena babka. — Ovoj fnojoj gospi i dojki već nije bilo ni traga niti glasa, a siromani štacunar moral se je vežda i sam osvedočiti, da je za jednu napravljenu babku dal tak veliku vrēdnost rubenine.

Hvalevredni areštant.

Juliano Vincenzo zaprt je v New Yorku zbog ubojstva. Zadnje vreme je usuprot dobroj košti tak omršavil, da su mu se šušili. Za kratko vreme došli su ipak na zrok njegove mladosti. Opazili su najpre, da vekši del svoje košte vsaki dan nad železne gatre svojega obloka van daje svojoj ženi, Direktor toga rešta pozval ga je sbog toga na račun — a on je odgovoril, da ima ženu, koja skupa s decom svojom glad i nevolju trpi odkad je on zaprt, pokedob nema dosta zaslužbe. Direktor kak dobroga srca čovek, odredil je taki, da se Julianu košta podvostruči (duplišna daje) a i ženi njegovoj priskrbel je službu v u svojem zavodu.

Krvojočna žena.

Krvavi čin pripetil se je v Fejér varmegiji v mestu Magyar-Almás. V u tom mestu živi jedna žena, vdovica Hofman Jožefa krčmarica, koja je v u celom selu poznana kakti žena vrazje nature. Po nedeljah i svetki moraju navek žandari pri njoj biti, ar pri njoj v krčmi nigdar neprejde dan, da se nebi buhalo i tuklo. Ta ista krčmarica pije svojimi pivci skupa, dok se nenapije. — Ali onda je ni moči poleg nje obstati. Ona tuče, tere, svadi se, i da dalje kaj zla se nepripeti, sreća, jesu žandari, koji vsigdar i krčmu zapreju. V u subotu jutro poslala je svojega 26 ljet staroga sina Jmoša v Fejérvár, da bi kupil svinje, ar se je ona nadjala na večer puno ljudih. Došel je večer, ali sina još ne bilo dimo. Žena je postala srdita, ar su već ljudi dohadjali. Dosta kesno došel je ipak sin dimo svinjami. Na to je žena imajuća velikoga noža v u ruki, na valila na sina s rećmi: No tak vezda budem tebe svinja zaklala i kak je sin hotel iz kolah ziti, vpi ilara ga mati v u prsa tak, da je sin najekrat ves krvavi postal i opal doli. Taj strahoviti čin se je tak fletno pripetil, da su ljudi niti ne vtegnuli na pomoć dojt. Sin je na smrt ranjen.

Strahoviti ogenj.

V u Bel'ci je 9-ga o. m. odvečer ob pol 4 vuri strahoviti ogenj bil. Izgorelo je 43 hiž i još više gospodarstvenih stanjah. 60 familijah tejest više kak 250 ljudi si nemre večer kam glavu doli deti, niti nezna, kaj bude drugi den jel. Bliznje i dalešnje občine su došle s spricalkami na pomoć, ali obraniti nisu vnogo mogli, ar je veter pihal, pak vode nije bilo dosta za tam bivših 23 spricalkah. Kak se je ogenj vužgal i pri kim se je vužgalo, to nije moći znati. Tamošnji dobri ljudi, gospon Murai i drugi, kak je to izkazano v u magjarskim delu naših novin, su vre vnogo darovali za siromašne pogorelece, ali kakva je to pomoć za tuliko ljudi? Po selah bude se takaj pobiralo. Gdo ima, naj da! Ar: denes tebi, zutra more biti — meni!

Nekaj za kratek čas.

1.

Mudrost.

Cigan je imal tri krave. Došla pak je maršćka kuga i ciganu je vcrkla jedna krava. Susedi su ga batrivali, ali on jim je odgovoril:

Onomu vcrkne, ki ima.

Vcrkla je ciganu i druga krava. Ona

je cigan sam sebe batrivel: Prejde mi, i ostane mi.

Na zadnje vcrkne mu i tretja krava, onda pak si je suznimi očmi od srca zdehul i rekel: — No hvala Bogu, pri meni je ve već prestala kuga.

2.

Fiskalijuš: Ali Miška, najte tuliko govoriti, najte furt klopotat, najte navěk lagati, — ako budete vi sve to delati, zakaj sam pak ja onda ovdi.

Minister i financi.

Najpopularniji financminioter Wekerle ovoga svëta, ima nedaleko jako od Budimpešte jedno imanje, kam je navaden vsako subotu odputovati, da se od velikoga posta i truda, kojega je cel tjedan imal — odpočine.

Piliš je željeznička postaja (Banhof), na kojoj je navaden financminister doli stati. Zaradi toga tam i šuelcugi postojiju, i tak je ova stacija Piliš dvojravno znamenita, ar tam stanuje jeden vezda biškup i tam zijde doli iz cuga jeden ministër, Wekerle.

Ol toga, da ministër Wekerle tam doli iz cuga zijde, sljedi, da si tam i gori sede, gda se povraća v u Budimpeštu. Sobom nosi navek jeden mali ručni kofer, v u kojem — poleg mišljenja piliških ljudih — jesu znamenita oršćka pisma nut i. ali putniki i službeniki na banhofu pak to dokažuju, da zvnu četiri žepnih rubcov, jednoga za vrat rubca i jedne za putovanje kapice nega drugo nikaj v u tom koferu.

Prešestne tjedne pregledal je Wekerle svoje imanje i opet je povrnul v u Budimpeštu. — Na piliškom banhofu zestal se je s jednim svojim starim poznancom, koj je takaj zemeljski gospon, kak takaj i njegov mejš. I ov je setuval v u glavri varaš. Seli su si obedva v u prvi razred (v u prvi klas) kućiju [kupe, vagon]. — Zemeljski gospon F. imal je prav takov ručni kofer, kak i ministër.

Vozeći se tak poleg nekoliko stacionov, imali su meš sobom vesele i šalne spomenke. Gda su se već proti Pešti približavali, pregovoril je gospon F.

Milostivni gospodin, mene jako dušno spoznanje grize.

Iz kojega zroka?

Iz toga, da prav vezda moram s financministrom skupa putovati — gda duhana švercam.

Koga vraga?

Je, za istinu. V u ovoj ručnoj tački (koferu).

I te, poleg ministra je porinul svoj kofer, da bi se mogel ministër osvedoiti, da je za istinu duhan nutri

Ministër Wekerle se je dobro nasmejao.

Dobro bude, ako pri stacionu Kóbánya doli pojdeš iz cuga, ar pri peštanskom banhofu budem financom povedal za duhan.

Naj povedati, milostivni gospodin, obačujem, da više nigdar nebudem švercal duhans.

Zakoni su jako oštri; i ja nebudem to vćinil da bi nje izigrali. Idi doli pri Kóbányi

Nebum to v inil. Nego budem pokazal, da financi nebudu duhana harmičili.

Kaj budeš vkrrej bitil duhana?

To nebudem vćinil.

No budemo vre vidli, gdo bu kojega nasolil.

Cug je dale rušil. V u Kóbányi sel si je k ovim dvem tretji putnik, takaj obligat,

koj je brččas tam študeral, kakvu moć i jakost ima pivu i slaninsko meso. Ovi tri putniki hitro su se spravili v u veseli spomenek. Kak su se v u budapeštanskom banhofu vrata od vagona odprla, vsaki je pograbil poleg sebe ležećega kofera i naglo je vun stal iz vagona.

Ministër Wekerle i F. su skupa na redu se žurili. Pri izlazu iz banhofa stali su dva mladi financi. Ovi dva mladi financi komaj ako su spunli 20 ljet. Ministër Wekerle smejuć stupil je pred nje, pokazal je na gospona F. i rekel je:

Ov gospon ima v u koferu duhana.

To nije istina, — odgovoril je gospon F. ali ov gospon ima duhana v u svojem koferu.

I pokazal je na ministra Wekerla. Wekerle je zgrabil kofera, pritisnul je gomba na njem, kofer se je odprl i prijateljski nasmejao se je nutri ljepi peštvarmegijski žuti duhan.

Teringettét, ovo je tvoj kofer — rekel je ministër smejuć se.

Nije istina, ovo je moj kofer, gde nega duhana, — rekel je F. i taki je odprl ministrov kofer (kojega je v u vagonu zamenil) i v u kojem su prez falinge bili nedužni žepni rubci i siva kapica.

Naj dostoju gosponu oberaufsegeru iti — rekel je mladi financ ministru.

Nego oberaufseger, koj je već zdaleka opazil svojega najvećšega i najnogučnešega gospona, dobežal je i duboko se naklonil, onda pak po soldački pozdravil ministra. Mladi financi su se v u tom toga odnesli.

Ministër Wekerle je odprti kofer držal i rekel:

Kuliko kaštige budem platil za ov duhan?

Oh, prosim pokorno . . . , rekel je financ.

Samo povećte.

Oh, prosim

Samo vun zujim! Ja se ne šalim.

Oberaufseger je jeden čas šarcal obraza milostivnoga gospodina. Na zadnje je ipak blehtnul:

Tri forinta i 50 krajcarov.

Samo? To je jako malo. Vi jako slabo merite . . .

I tim je platil oberaufsegeru tri forinta 50 krajcarov i rekel mu je:

S kvitancijom bude vre imal obračun financministerum.

Oh, prosim

I s ovim išli su F. i Wekerle ministër na dvor i dobro su se nasmejali. Na zadnje rekel je F.:

Zahvalim, milostivni gospodin, kaj su mi pripomogli pri harmici s duhanom.

I pružil je ruku za koferom.

Hoho, kaj bi rad? zapital ga ministër.

Moj kofer.

Dober je. Dojdi k meni dimo po kofera. Ja bum samo duhana domaj vun vzal; -- rekel je ministër.

Ja ti budem zšvercal rajši drugoga.

Nije mi treba - Szervusz.

Stim je ministër Wekerle v u kočiju sel i odpejal se, tam ostave F. s četirimmi koňji, žepnimi rubci i sivom kapom.

NYILTTÉR.*

Egész selyem mintázott foulardot 1.20 krtól egész 3-65 krig méterenkint (körülbelül 450 mintában díjmentesen küld Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) gyáriraktára Zürichben. Minták megrendelésre azonnal küldetnek. Levelekre Svájcza 10 kros bélyeg ragasztandó.

Gabonaárak. — Cena zítka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	9 — 50 —
Zab	Zob	5 — 70 —
Rozs	Hrż	9 — — —
Kukoricza	Kuruza	6 — 10 —
Árpa	Jecmen	6 — — —
Fehér bab	Grah beli	7 — 25 —
Sárga >	> zuti	7 — — —
Vegyes >	> zmesán	6 — — —

Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Grész Alajos végrehajthatónak Bsek Pál és neje Kuhavecz Mária végrehajtást szenvedő elleni 102 frt 50 kr. tókekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő szavszkaveszi 13 tkjvben felvett és 100 frtra becsült legelő és erdő illetmény, a szavszkaveszi 29 tk. 44 hrsz. a. 51 frtra becsült ingatlan, a szavszkaveszi 144 tk. 283/c hrsz. a. 121 frtra becsült ingatlan, a sztrahonicezi 247 tk. 270 hrsz. a. 69 frtra, 579 hrsz. a. 87 frtra, 721 hrsz. a. 41 frtra és 539/c hrsz. a. 74 frtra becsült ingatlan és pedig a szavszkaveszi ingatlanok

1891. évi szeptember 30-ik napján d. e. 10 órakor

a szavszkaveszi, a sztrahonicezi ingatlanok pedig egyazon nap d. u. 3 órakor a sztrahonicezi községbiró házában meg-tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. 884

Melyik lapra fizessünk elő ?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva legelőcsőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatosasága, kiünőségége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tettek az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérdekeltebb és a mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak hűségével s alaposaságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt, amire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr. negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy héti ingyen és bérmentve küld.

Gyors és biztos segítség gyomorhajok s azok következményei ellen.

Az egészség fontartására, az életnedvek s ennek folytán a vérnek tisztítására és tiszta állapotban való fontartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghatározottabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalszam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalszam a legjobb s leggyógyhatásos gyógyívatékból a legrendesebben van készítve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgörög, étvágyhiány, savanyús felbűfűgés, vértelenség, aranyeres bajok stb. ellen teljesen hathatósak bizonyul. Hly kitunó hatású következtében ezen életbalszam egy bibizonyult, megbízható háziszerevé lett a népek. Ára egy nagy üveggel 1 frt, kis üveggel 50 kr. Elismerő iratok ezrei bárkinék betekintés végett rendelkezésre állnak.

Óvás! Hamisítások elkerülésé végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedül általam az eredeti utasítás szorint készített „Dr. ROSA-életbalszam“ minden üvegcskéje két burkolta van csomagolva, melynek hosszoldalán „Dr. ROSA életbalszama“ a „feketesashoz“ címzett gyógyszer-cárból. FRAGNER B. Prága 205—III.“ német cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles feleán pedig az ide nyomott védjegy látható. Dr. ROSA életbalszama valódián kapható csak a készítő

FRAGNER B.

Védjegy: főraktárban, gyógyszer-tár a „fekete sashoz“ Prágában 205—III. és BUDAPESTEN Török József ur gyógyszereszelet, Király-utca 12. sz. Budai Emil ur városi gyógyszer-tárban a Vaoasház-téren. Az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb gyógyszer-tárban van raktár ezen életbalszamból.

Ugyanott kapható:

„prágai általános házi-kenőcs“

több ezer hálynyilatkozattal elismert biztos gyógyszer mindenféle gyuladások, sebek és genyedések ellen. Ezen kenőcs biztos eredménnyel használható a női emelő gyuladásánál, a tej tespedésénél s az emelő megkeményedésénél szüléskor, kevelénynél, vérdaganatoknál, felny fakadékoknál, pokolvarnál, körömgöyköknél, az ugynevezett körömferegél elkeményedéseknél, gennyfűadásoknál, mirigydaganatoknál, zsírdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felfűadást a legrovidebb idő alatt eltávolít; s ahol már genyeds mutatkozik, ott a daganatot legrovidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kiéroti és kigyógyítja.

Kapható 25 és 35 krajczáros szelenczékben.

Óvás! Mintán a prágai általános házikenőcsöt sok zor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy ez eredeti utasítás szorint csak nálam lesz készítve, s csak akkor valódi, ha a sárga ércszelenczén, melybe töltött, vörös használati utasításokba (melyek 9 nyelven nyomozk) és két kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALZSAM a legbizonyosabb, számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehézhallás kigyógyítására s az egészen elvesztett hallási tehetség visszanyerésére. Egy üveg ára 1 frt.

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkesztli: Dr. Tolnai Lajos. Főmunkatárs: Dr. Váradai Antal.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Dr. Murányi Ármin.

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja“ című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt: Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ című heti lap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjé, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét még a következő írók és írónek támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnay Gyula, Dalnady Győző, Mikszath Kálmán, Komocny József, Temérdek (Jezsenszky Danó), dr. Frém József, dr. Sziklay János, Incezy László, Palóczy Lajos, Erődy Dániel, Bengt János, Tölgyes Mihály, Vértessy Gy. Mory Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Rodiczky Jenő, Cs. Palotay Akos stb.; B. Bajza Lenke, Büchner Lina, Nagyvárdy Mira, K.-Benzlky Irma, Harmsht Lujza, Hevelin-Siktor Margit, V. Gál Karolina, Karlovsky Ida, Mericzay Karossy Irma, Erzsike stb. stb.

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek La ja“ című havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legújabb divatképeket hozza s a mellett a magyar háziasszonyok valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs oly kérdés, melyet ne tárgyalna, nincs oly titok, melye hölgyeinket be ne avatná! Regénymelléklete külön bekehető négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként előfizetőit.

A „Képes Családi Lapok“-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, koczka és ponttalányokkal és szörejvényekkel, melyeknek megfétői értékes jutalmakat kapnak.

A „Képes Családi Lapok“ gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legelőcsőbb szépirodalmi képes hetilap; éppen azért biztosan számítunk minden honfű és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legelőcsőbbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A ki egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 40 krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; és a ki 3 frt előfizetési összeget és 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld ajánlva jutalmul.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak e ismérésűl egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivataltól és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármelyik napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala Budapest, Nagykoronautca 20. szám.

Eladandó

Csáktornyan, a varazsdi-utczában levő 12. számú, néh. Plessner Rozália-féle háznak kétharmada, mely áll 5 szoba, 3 konyha, kamra, 3 faház és udvarból, gyümölcsösrel, jutyányosan eladandó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában. 891 2-4

HASZONBÉRI HIRDETÉNY.

Dráva-vásárhely község előljárósága részéről ezenel közhirre tétetik, miszerint folyó évi **szept. hó 14-én** d. e. 9 órakor a **pucsinai koresma** 150 frt kikialtási árral 1892. évi január hó 1-től fogva három évre nyilvános árverés útján **haszonbérbe** adatni fog.

Kelt Dráva-Vásárhelyen, 1891. szept. 2-án.

Kornfeind Nándor

jegyző.

876 2-2

Márcezius Pál

városbíró.

Egyetlen egy kísérlet mindenkit meg fog győzdetni, hogy a

valóban a legkitűnőbb szer minden rovar ellen,

mivel — e tekintetben páratlan — bámulatos erő- és gyorsasággal teljesen kipusztít mindenféle rovar. Legjobban alkalmas elhárítás által az üvegre csavart Zacherlin önmegtakarítóval.

A Zacherlint nem szabad a közönséges rovarporral összetéveszteni, mert a Zacherlin egész más különlegesség, mely soha és sehol sem kapható, mint

lepecsételt üvegekben J. Zacherl névvel.

A ki tehát Zacherlint kér és papirtekercsben vagy dobozban port kap, mindenesetre meg van csalva.

Valódi minőségben kapható: **Csáktornyan** Strahia testvéreknel, Gráner testvéreknel, Heinrich Miksánál. Göncz L.-féle gyógyszerárban. — **Alsó-Lendván** Fuss Nándor gyógyszerésznel és Freyer Fülöpnél. — **Perlakon**: Sosterics Pál és Kramarics Viktor fűszerkereskedésében. 803 10-10